

[Veistrup.]

Et af Resultaterne af den konservative Samling, som man nu har faaet etableret, er altsaa dette Lovforslag. Jeg skal ikke, særlig paa det nuværende Tidspunkt, sige saa forfærdelig mange Ord som Motivering for, at vi med alle Midler agter at hindre Lovforslagets Gennemførelse. Disse Midler er for øvrigt ikke saa betydelige; de to Partier, Venstre og de Konservative, har jo Magten her, det eneste, vi kan gøre, er at stemme imod ved den endelige Afgørelse. Motiveringen for vor Modstand er ogsaa tilstrækkelig udtalt af vort Partis Ordfører i det høje Folketing. Vi er Modstandere af Forslaget baade sagligt og principielt. Den højtærede Minister nævnte to Grunde som Motivering for Lovforslaget. For det første manglede en Del Formuer den tilbørlige Afkastningsevne, og dernæst skal der finde en Opsparing Sted, som man vil fremme gennem en Lovgivning af denne Karakter. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Afkastning vil jeg gerne sige, at dette Princip er ikke fastholdt i Lovforslaget, som det foreligger. Jeg kunde endda forstaa det, hvis det havde været Tilfældet, men her vil man lette Formuer, der endog giver mere end normal Afkastning. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har fuldkommen Ret i, at det er de store Formuer, det her drejer sig om, og ikke de smaa. Men selv om det drejede sig om de Formuer, hvis Afkastningsevne er kommet ned paa eller under det Minimum, som man regner der bør være for Formuer, forekommer det mig alligevel, at det er et højt betænkeligt Princip at gaa ind for, at en Mand, naar han har en stor Formue og den ikke afkaster tilstrækkeligt, skal have Skattelettelse. Jeg tror ikke, at man i Almindelighed skal fastholde dette Princip. Ingen kan være blind for det Gode, der ligger i Besiddelsen af en stor Formue; det forlener en Mand med en stærk Magtstilling. Der kan jo ogsaa være Formuebesiddere, som selv er Skyld i, at Afkastningen ikke foregaar paa normal Maade. Det vilde være ganske urimeligt, om man da fra Samfundets Side i Virkeligheden gav en Præmie for daarlig Pengeanbringelse eller udelig Administration af de paagældende Formuegoder. Og jeg staaar ikke ene med denne Opfattelse. Jeg har lagt Mærke til, at Ordføreren for det konservative Folkeparti i Folketinget ogsaa gjorde opmærksom paa, at det ikke var uden en vis Betænkelighed, at man fastslog et Princip af den Karakter. Men dernæst er det ikke uberettiget, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde, at spørge, hvorledes

disse Formuer er tilvejebragt, hvorledes man har kunnet bevare og frugtbar gøre dem. Disse Formuer er i Almindelighed ikke opsparret Arbejde, i alt Fald ikke i den Forstand, at det er vedkommende Persons eget opsparrede Arbejde. I Almindelighed er det andre Personers opsparrede Arbejde, den paagældende høster Frugterne af. Og hvorledes er det muligt at bevare og frugtbar gøre disse Formuer? Det er kun muligt paa en eneste Maade: at Besidderne er Medlemmer af et velordnet og velorganiseret Samfund. De maa derfor nødvendigvis ogsaa være forpligtede overfor det Samfund, de tilhører, og hvis retlige Forhold er af den Beskaffenhed, at de kan frugtbar gøre og bevare de Formuer, som de paa en eller anden Maade er kommet i Besiddelse af.

Selve Spørgsmaalet Formueskat eller Ikke-Formueskat forekommer det mig derfor ganske urimeligt at diskutere. Spørgsmaalet bliver da kun, hvor lidt eller hvor meget vedkommende Formue skal erlægge til Samfundets Behov. Jeg finder det umuligt at paastaa, at den Beskatning, vi i Øjeblikket har af vore Formuer, skulde være af en saadan Beskaffenhed, at den virkede hemmende paa Erhvervslivet eller overhovedet hindrede den Opsparing, vi alle ønsker jeg ser, den højtærede Finansminister ryster paa Hovedet. (Afbrydelse af *Ellinger*). Ja, jeg tvivler ikke om, at han faar Tilslutning fra konservativ Side, det er saare naturligt. Men jeg tror desuagtet, at det er rigtigt, hvad jeg siger. Ingen skal faa mig til at tro, at det, at en Mand skal betale 95 Kr. af en Formue paa 50 000 Kr., skulde være ødelæggende for hans Opsparingslyst eller virke hindrende paa hans Erhvervs-mulighed. Eller hvis en Mand, der i Øjeblikket har 100 000 Kr., skal betale 345 Kr. i Formueskat! Er der noget forstandigt Menneske, som vil paastaa, at det skulde virke hindrende paa Lysten til at opsparere eller drive Erhverv? Nej, det har ingen som helst Indflydelse paa Sparelysten eller paa Lysten til at sætte Virksomheder i Gang. Men dernæst vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at da vi i sin Tid — det er ikke saa mange Aar siden, i 1922 — gik fra den Formuebeskatning, vi da havde, paa 25 pro mille ned til 16 pro mille, var Forudsætningen i hvert Fald for en Del af Rigsdagens Medlemmer vistnok den, at man nu fik et fast Grundlag, hvorpaa man kunde bygge Beskatningen af Formuerne. Jeg tror, jeg tør paastaa, at ingen paa det Tidspunkt tænkte paa, at dette var et Skridt hen mod en yderligere Nedsættelse af Formuebeskatningen. Jeg ser heller ikke, at dette blev